

ESTHER VAN DER KROL

VUILE WAS EN WITTE LAKENS

Personages

Veronica is gekleed in een ziekenhuishemd en loopt op blote voeten

Vader

Moeder

Broertje

Brandweerman

*Op het podium: een waslijn en een wasmand,
een tafel met vier witte stoelen, een bed.*

In scène 8 en 16 wordt er gebruik gemaakt van projecties op een scherm.

1.

Vader, Moeder en Broertje staan bewegingsloos op het podium.

Veronica loopt om hen heen.

Ze lijken haar niet te zien. Veronica raakt haar vader aan. Ze begeleidt hem naar een plek in het midden, met zijn gezicht naar het publiek.

veronica Hij moet... hier.

Ze loopt naar haar moeder en neemt haar mee.

En zij... hier. zet haar naast Vader

Of nee, toch hier. zet haar dichterbij Vader

Ze loopt naar Broertje, neemt hem aan de hand mee naar het midden.

Hij wil de andere kant op lopen.

Neenee, hierheen, gekkie.

Ze plaatst hem bij de ouders.

En ik kom dan... hier.

Veronica gaat bij het gezin staan.

Zo vormen ze als het ware een familiefoto.

Dan lacht het gezin op hetzelfde moment naar een denkbeeldige fotocamera in het publiek.

Een geluid en flits alsof een foto genomen wordt.

2.

Avondeten. Vader en Broertje zitten aan tafel. Veronica staat een stuk bij de tafel vandaan.

veronica Op haar hoofd lag een krans met bloemen. Ik vond het jammer dat ze kort haar had, maar de sleep maakte alles goed. De kerk was gigantisch. Er liepen wel vijf bruidsmeisjes. De oudste mocht voorop. Zij droeg al hakken. De nonnen stonden goedkeurend te glimlachen. Achter een hek, dat wel. Ik bleef altijd zitten totdat de kerkklokken te zien waren.

Daarna werd het beeld even zwart en viel ik middenin een aflevering van Tom en Jerry. Die ik dan ook maar afkeek, ook al wist ik allang dat Tom zijn hoofd zou gaan stoten en de vorm aan zou nemen van een strijkijzer.

stilte

Ik was dertien toen ik bij een vriendinnetje de film opnieuw zat te kijken en erachter kwam dat ná het huwelijk de film nog een tijdje doorging. Ik zag dat ze moesten vluchten voor de Duitsers.

Dat ze zich verstopten in een klooster en dat nota bene Rolf, het vriendje van Liesl, de verrader bleek te zijn. Ik zag dat de nonnen ervoor zorgden dat de Duitsers niet konden ontkomen maar het gezin wel.

Moeder komt op met een pan in haar handen.

Mijn moeder zei:

Moeder reageert niet.

veronica Oh, wacht even.

stapt 'in' de scène Mijn moeder zei:

moeder Het laatste stuk van de film heb ik gewist. Dat met die Duitsers was te eng voor je.

veronica Heb je dat wel vaker gedaan bij films?

moeder Oh ja hoor –

veronica Zei ze. Bij Dirty Dancing ook? vroeg ik, en ze zei:

moeder De abortus heb ik eruit geknipt.

veronica Ciske de Rat?

moeder De moeder wordt vermoord.

Door Ciske.

Moeder zet met een klap de pan op tafel.

m+va+b Kom je eten?

Veronica neemt plaats.

dreigende stilte

veronica Vaak weten mijn broertje en ik niet waar de ruzies over gaan.

broertje Ik weet het niet.

veronica Op dat moment denk ik altijd: waarom moet ik dit horen?

Het is net zo onbegrijpelijk als het achtuurjournaal.

broertje Ik snap het niet.

veronica En wat wil je dan als kind? Juist!

broertje Zappen!

Hij richt met een denkbeeldige afstandsbediening op het gezin. Veronica gaat staan.

vader Ga zitten, Veronica.

Veronica gaat zitten.

moeder *jammerend* Altijd onder het eten.

veronica Ik wil geen onderdeel zijn van wasmanden die van zoldertrappen afvliegen.

Broertje gaat staan.

vader Ga zitten!

Broertje gaat zitten.

moeder Dit is ons moment als familie.

veronica Borden spaghetti die gebroken op de keukenvloer liggen.

Veronica gaat staan.

vader GA ZITTEN.

moeder Gezellig hoor.

veronica Huilende blokjes-om van dolende ouders.

Broertje gaat staan.

vader GA! ZITTEN!

Broertje gaat zitten.

moeder GEZÈLLIG!

va + m WANT HET IS BELANGRIJK DAT JIJ RUZIE MEEMAAKT.

veronica Kijk, als ik autonoom zou zijn, ga ik nu naar mijn kamer.

Als ik über-autonoom zou zijn... neem ik zelfs het bord eten mee.

stilte

Iedereen kijkt naar Veronica. Ze gaat zitten, pakt een (medicijn)potje van tafel, rammelt ermee. Men eet verder.

3.

Vrolijke muziek, bijvoorbeeld het begin van 'Peter en de Wolf' van Prokofjev. Broertje is een haas.

De ouders zijn jagers. Men heeft hoeden of maskers op. Veronica kijkt.

De volgende tekst, voorgedragen door Broertje, wordt door de ouders uitgebeeld.

broertje In het bos daar staat een huis
 Hertje gluurde door de ruit
 Komt een haasje aangelopen
 Klopt daar op het deurtje
 Hertje, hertje kom toch gauw
 Anders schiet de jager jou
 Haasje, haasje kom maar hier
 En geef mij een pootje.

Vrolijk dansen. Wisseling van maskers. Veronica stapt in. Nu zijn Veronica en Broertje de jagers. Vader is het hert, Moeder is de haas. Vooral de ouders hebben er plezier in.

De volgende tekst wordt voorgedragen door de ouders. Halverwege richten Veronica en Broertje hun duim en wijsvinger op de ouders, alsof

ze een pistool vasthebben. De ouders knielen, alsof ze gefusilleerd zullen worden, maar blijven vrolijk.

va + m In het bos daar staat een huis
Hertje gluurde door de ruit
Komt een haasje aangelopen
Klopt daar op het deurtje
Hertje, hertje kom toch gauw
Anders schiet de jager jou
Haasje, haasje kom maar hier
En geef mij een pootje.

stilte

veronica *laat haar 'pistool' zakken* Sjonge-
jonge-jonge.

Veronica begint op te ruimen. Broertje doet haar na.

broertje Man-man-man.

veronica Echt ie-de-re avond. Ik ben nu wel te oud voor slaapliedjes, hoor.

broertje Ik wil dan gewoon slápen.

veronica Gênant ook.

broertje Ja. Gênant. *weet niet wat het woord betekent*

stilte

veronica Mijn moeder hield mij vast tegen haar zachte badjas. Ze wàs het
huisje in het bos. Ik moest altijd huilen als ze daarover zong. Als papa

thuis kwam van zijn werk ging hij altijd even slapen op de bank. Dan
klom ik op zijn borst. Zijn baard rook naar een tent in de regen.

broertje Wat eten we vanavond?

veronica Geen idee. Of wacht... nasi geloof ik.

broertje Ik lust geen nasi.

stilte

broertje Nasi? Weet je het zeker?

veronica Het kan ook bami zijn.

broertje *met een vies gezicht* Bami?

veronica *knikt*

broertje Ik lust geen bami.

Zit er dan wel kroepoek bij?

veronica *hoofdknik naar de ouders*

Dat moet je aan hen vragen.

broertje *tegen de ouders, iets harder*

Zit er dan wel kroepoek bij?

moeder Ja, Javaanse kroepoek.

vader En piccalilly.

4.

moeder Dus ik kijk naar die bak.

vader Die bak van glas.

moeder Gek eigenlijk, het is net een aquarium, zo'n couveuse.

vader Een aquarium met twee gaten als een cassettebandje.

moeder Een aquarium met twee gaten als een cassettebandje.

va + m En we denken –

moeder Het is net een broedmachine.

vader Voor een kip.

moeder Een kuiken.

vader Maar een kind is geen kuiken.

moeder Nee, een kind is geen kuiken.

vader We zeiden tegen elkaar –

moeder Dit kind is wel heel lelijk.

vader Het wàs zo.

moeder Het was een kind van Belgische ouders.

vader Daar kon hij ook niks aan doen.

moeder Nee.

vader Het lag naast de couveuse van onze dochter.

moeder Dat kind van Belgische ouders konden wij niet helemaal serieus nemen.

vader Nee dat konden wij niet.

moeder Want Belgische jongetjes zijn... tsja...

vader Dom?

moeder Zo zou ik het niet willen noemen, meer –

vader Simpel.

moeder Het was te zien aan die wenkbrauwen, die stonden zo –

vader Vragend, net als bij de ouders.

moeder Die kwamen elke dag hè.

vader Soms wel twee keer.

moeder Uitsloverig.

vader Overachievers.

moeder Stonden ze daar.

vader Met hun vettige handen het glas van de coupeuse te bestempelen.

moeder Ik kon ze niet verstaan.

vader Het leek wel zingen wat ze deden, dat Vlaams.

moeder Ik verstond er geen reet van.

vader Brutaal.

moeder Naast onze dochter.

vader Ik dacht: straks leert mijn dochter nog eerder Vlaams –

moeder Dan Nederlands.

vader Want Vlaams is geen Nederlands.

moeder En andersom.

vader Vlaams is een Neder-Frankische variëteit.

moeder Noem het in godsnaam geen Neder-Frankische variëteit!

vader Het gaat erom –

moeder Dat onze dochter al meteen werd vergiftigd.

vader Bezoedeld.

moeder Geïndoctrineerd.

vader Daar konden we niets tegen doen.

moeder Al die draadjes en plakkertjes aan ons kind.

vader Langs ons kind, bij ons kind.

moeder Op ons kind, in ons kind.

vader Kaalgeschoren koppie vanwege het infuus.

moeder Als een misdadiger.

vader En jij zei toen, ik weet het nog:

moeder Kan ik dit wel.

vader 'Kan ik dit wel,' ja dat zei je.

moeder Ja dat zei ik.

vader 'Ben ik wel goed genoeg als moeder,' dat zei je ook.

moeder Ben ik wel goed genoeg als moeder.

vader Terwijl we nog moesten beginnen.

moeder Ja.

vader Dat is hetzelfde als je afvragen of een chocoladereep wel lekker is.

moeder Terwijl je 'm nog niet eens hebt geproefd.

vader Ik zei: een goede moeder dat ben je niet, dat word je.

moeder Dat word je vanzelf.

vader 'Maar ik heb gerookt tijdens de zwangerschap,' zei je, 'het is mijn schuld.'

moeder Mijn schuld.

vader En... weet je wat ik toen zei? Weet je het nog? Ik zei toen: ja, maar ik draag altijd strakke onderbroeken. *lacht*

stilte

vader Stonden we daar.

moeder Te janken.

vader Nou...

moeder Te grienen dan.

vader Terwijl onze dochter –

moeder Naast een Bèlg lag.

vader Ik bedoel, kom op.

moeder Een Belg!

vader Het is niet goed voor het niveau, de moraal.

moeder De sfeer in het ziekenhuis.

vader Het jong lag ook de hele dag te janken.

moeder Hij had vast pijn aan z'n aandacht.

vader En wat zou hij nou eenmaal te eten krijgen, als hij ouder was.

moeder Patat toch?

vader En bier, vergeet het bier niet.

moeder Patat en bier.

vader Hij zal opgroeien tot een dikke papzak.

moeder Simpel en dik.

vader Simpel en dik met vragende wenkbrauwen.

moeder Voer is het. Simpelweg voer.

vader Voer voor een Dutroux.

moeder Om uitgehongerd en verkracht in een kelder onder een huis te eindigen.

vader *in het Vlaams* Met een simpel computerspelletje als enig vermaak.

moeder Ik bedoel –

vader Als je dat al weet, terwijl –

moeder Onze dochter.

vader Zo klein.

moeder Kwetsbaar.

vader We moesten voor onze dochter zorgen.

stilte

moeder Het was nog een hele uitdaging om de rat het ziekenhuis in te smokkelen.

vader We waren bang dat-ie uit je tas zou kruipen hè.

moeder Ik had het beest in een Tupperwarebakje gestopt.

vader Bijna z'n staart ertussen.

moeder Bijna, maar net niet.

vader Natuurlijk wel wat gaatjes bovenin geprikt.

moeder Ja, want anders zou hij stikken.

vader Dat zou zielig zijn.

moeder Maar ze zagen niks.

vader Deden niks.

moeder Hup, langs de zusterspost.

vader Naar de poli-kli-niek-ver-los-kun-de –

moeder De couveuseafdeling.

vader Ik kon hem op de gang al horen blèren.

moeder Dat Belgische kind, niet de rat.
vader Nee niet de rat.
moeder We liepen de afdeling op.
vader Lieten het doosje eerst bijna vallen.
moeder Maar uiteindelijk –
vader Met een handschoen, dat wel.
moeder Konden we de rat door het gat van zijn couveuse proppen.
vader Het leek wel dat plastic van een buitenzwembad, waar je doorheen moet om van binnen naar buiten te komen.
moeder Zodat de hitte niet kan ontsnappen.
vader Plop.
moeder Daar ging-ie.
vader Toen ik het harige lijfje van de rat in mijn handen voelde woelen kreeg ik plaatsvervangende honger.
Ik deed gewoon wat een vader moet doen.
Alles, àlles had ik voor haar over.
Ik bedoel, ik heb haar godverdomme zelf gemaakt.
Begint het allemaal ook niet bij het begin?
Bij het begin van een nieuw leven?
Je moet toch opkomen voor je kind?
Een kind, zo puur –
moeder Tabula rasa.
vader Nog zo dichtbij... hèt.
Het goede, het èchte.

Is het niet mijn taak, mijn taak als vader om ervoor te zorgen dat ze zo lang mogelijk onbedorven blijft, onvermengd.

moeder Als de primaire kleuren.

vader Ik wil dat ze zo lang mogelijk rood en blauw en geel blijft.

moeder Geen groen.

vader Groen zou later pas komen.

moeder Nu nog niet.

vader En al helemaal geen paars.

moeder Hou je mond alsjeblieft.

vader Of oranje.

moeder Hou op.

vader Bruin.

moeder HOU OP! *huilt*

vader Dus toen ik die rat zag scharrelen tussen al die draadjes en plakkers.

Langs dat al wat opgezwollen blanke buikje –

moeder Patat.

vader Boven een ieniemienie luiertje...

Wist ik dat ik het goede deed.

Het goede. Het juiste.

stilte

moeder Ik hou van je.

vader Ik ook van jou.

stilte

moeder De moeder van het jongetje huilde héél onaantrekkelijk.

vader De vader stond maar een beetje Vlaams te hoofdschudden van amai-amai-amai.

moeder Uiteindelijk ging de kleine Urbanus van de afdeling af.

vader Hop... naar de Intensive Care.

moeder Ziekenhuis werd aangeklaagd.

vader Ontslagen volgden.

moeder Heisa.

vader Bombarie.

moeder Pandemonium.

vader Het was nog op de televisie, op het nieuws.

moeder Het achtuurjournaal.

Ze doet haar handen voor haar ogen

Hebben jullie het gezien?

stilte

Ik vraag: hebben jullie het gezien?

vader Lieverd, ik weet niet of – *pakt haar vast*

moeder Ik stel gewoon een vraag.

vader Shh... die mensen weten toch niet

of –

moeder *rukt zich los* Ik mag toch wel... het is hier toch een vrij land of niet soms.

vader Shhhh rustig maar.

moeder IK MAG TOCH WEL EEN VRAAG STELLEN.

vader Ze hebben het gezien, lieverd.

Ze hebben het vast gezien.

Veronica haalt uit het potje een pil en neemt deze in.

5.

Veronica ligt in bed.

veronica Nacht.

Ik hoor een geluid.

Het geluid ken ik niet. Het lijkt op een kat.

Niet het miauwen, maar het krijsen.

Het klinkt als een grote, krijsende kat.

Het geluid zwelt aan, wordt diep... diep...

Ineens herken ik mijn vader.

Mijn vader ligt gewoon ontzettend heftig intens hartstochtelijk vol overgave een nachtmerrie te hebben.

Ik weet hoe erg nachtmerries kunnen zijn, dus ik schiet mijn bed uit –

Veronica gaat uit bed en loopt naar een denkbeeldige deur, gevormd door een streep licht op het podium.

om hem te redden.

Bij de deur houdt het geluid op.

Ik twijfel. Iets in mij zegt dat ik beter niet naar binnen kan gaan.

Mijn onderbuik voelt raar.

Even later komt mijn moeder mijn kamer binnen maar ik doe net alsof ik slaap.

Veronica neemt plaats aan tafel.

Het gezin zit te ontbijten.

In het volgende stuk geeft het gezin elkaar datgene waar ze om vragen.

De levensmiddelen worden aan elkaar doorgegeven, zodat er een ritme ontstaat:

broertje Pindakaas.

veronica Jonge kaas.

moeder Appelstroop.

vader Volkorenbrood.

veronica Oude kaas.

broertje Chocopasta.

moeder Basterdsuiker.

veronica Smeerkaas.

vader Zure zult.

broertje Jam.

De bewegingen stoppen.

stilte

veronica Mijn vader vroeg:

vader Heb jij gisteravond wat gehoord, trouwens?

stilte

Weet je, lieverd –

veronica Zei hij –

vader Dat doen grote mensen nu eenmaal. Zoenen.

stilte

veronica En je nachtmerrie dan?

vader Mijn... wat?

Hij kijkt naar Moeder, ze barsten samen in lachen uit.

flits

Veronica gaat in bed liggen.

veronica Een week later lig ik in het donker tegen mezelf te praten, mijn buik trekt. Ik fantaseer over een brandweerman. Want er is iets, ik moet gered worden, ja gered worden van iets. Hij broemt wat als zijn sterke armen mij uit bed tillen. Mijn lichaam is als een veertje voor hem en mijn witte nachtjapon valt over zijn arm als de jurk van een prinses. Via een ladder verlaten we mijn huis.

In het licht van de lantaarnpaal zie ik mijn ouders staan. Ze zijn lacherig, mijn moeder houdt mijn slapende broertje vast.

Ik wil mijn hoofd laten hangen zodat mijn haar wappert maar dat laat hij niet toe.

flits

Ik speel met mijn barbies. Trek hun kleren uit. Leg Ken op Barbie. Ken is brandweerman en ligt naakt op Barbie.

flits

Ken is brandweerman en ligt naakt op Barbie. Ze gaan op en neer. Schurend plastic.

Een brandweerman.

Twee brandweermannen.

Twee brandweermannen, ze vechten om mij vast te houden.

Twee mannen.

Krakend katoen en wapperende haren –

Ze vechten.

Ze wiegen mij.

donker

6.

Moeder kruipt in bed bij Veronica. Moeder heeft een boek in haar handen, alsof ze voorleest.

moeder Het was een hele mooie dag, Veronica. Weet je nog hoe je vanmorgen opstond en een boterham met hagelslag hebt gegeten?

veronica *knikt, kruipt dicht tegen haar moeder aan*

moeder En voordat je naar school ging, weet je nog dat je toen iets heel knaps hebt gedaan? Weet je nog wat dat was?

veronica Zelf jas.

moeder Goed zo, je hebt toen zelf je jas aan gedaan. Toen ging je naar schooltje en heb je gespeeld met –

veronica Peter.

moeder Inderdaad, met Peter. En na schooltje zijn we even naar de vijver gelopen met de –

veronica Kwekkies.

moeder *lacht* Inderdaad, de eendjes. Ik had brood bij me en toen hebben we ze gevoerd. Weet je nog hoe mama de eend brood gaf?

veronica *knikt heftig*

moeder Wat had die een honger hè?

Ach-ach hij bleef maar aan de zak trekken! Weet je nog wat mama toen deed?

veronica Nek!

moeder Goed zo! Grote meid! Mama pakte het eendje bij zijn nekkie en ze hield hem beet als een boodschappentas –

veronica Schudden! Schudden!

moeder Klopt lieverd! Toen heeft mama zo hard geschud dat zijn nek steeds langer werd, weet je nog?

veronica Tak!

moeder Tak zei de nek! Kapot! Oh-Oh!

veronica Mee'nomen!

moeder Toen hebben we de eend meegenomen en OH JEE... bij de fiets. Wat gebeurde er bij de fiets?

veronica *trekt spastisch met haar gezicht en armen*

moeder Toen ging de eend in het mandje een beetje gekkie-gekkie doen maar gelukkig was daar die aardige meneer –

veronica Toet-toet!

moeder Van de vrachtwagen en konden we het eendje even voor zijn wielkje leggen en toen was de eend weer stil hè?

veronica Bosjes!

moeder Ja, toen heeft mama het eendje maar in de bosjes gegooid. Daarna hebben we pannenkoeken gegeten en heb jij je tanden –

veronica Poetst!

moeder Goed zo schatje van me. Ga maar lekker slapen, hè.

Ze stapt uit bed en stopt Veronica in, geeft haar een kus en loopt weg.

veronica Laf joe!

moeder Love you!

af

donker

stilte

veronica Mama?

Mama?

MAMAAAAA begint te huilen

Moeder komt terug.

streepje licht

moeder Wat is er, Veronica?

veronica Nog 'n keer laf joe zeggen.

moeder *zucht* Love you!

af

donker

veronica Laf joe.

7.

De tafel wordt omgedraaid en is een bad. Naast de omgekeerde tafel een witte stoel en een wc-rol. De ouders gaan in bad met spons en badeend. Er worden kaarsjes aangestoken, er zijn twee glazen wijn.

veronica Wel vier keer zijn mijn vriendin en ik langs de tatoeagewinkel gelopen voordat we naar binnen durfden te gaan. Een man met een naald tekende iets op mijn onderarm. Eenmaal thuis gooide ik mijn tas in een hoek, want dat is wat je doet als je jong bent en nog thuis woont, je tas in een hoek gooien. Ik riep: IK BEN THUIS! Er kwam geen antwoord dus liep ik naar boven waar ik vanuit de badkamer geluid hoorde komen. *Veronica loopt naar haar ouders.* Ik opende de deur en zag twee hele blije gezichten. Mijn ouders lagen gewoon om vijf uur zaterdagmiddag in bad te weken. Ik zei gewoon maar hoi want wat moet je anders zeggen. Ik moet plassen, zei ik ook nog.

moeder Dat komt goed uit –

veronica Zei mijn moeder.

moeder Want de wc is hier!

veronica Natuurlijk wist ik dat de wc daar was, beneden was er ook een,
maar ja, ik was nu al naar boven gelopen en ach we zijn toch familie
dus kon ik ook gewoon daar plassen.

*Veronica doet haar onderbroek naar beneden en gaat op de stoel zitten,
bij wijze van wc.*

vader Hè, hè, lekker zo'n bad zeg –

veronica Zei mijn vader, terwijl ik mijn plas liet lopen en het bad inkeek,
waar de borsten van mijn moeder aan de oppervlakte dreven en de
piemel van mijn vader op de dobber van een vishengel leek.

Ik moet jullie wat vertellen, zei ik.

Ik liet een stilte vallen want dat had ik in een serie op televisie gezien,
dat deden mensen als ze iets belangrijks te vertellen hadden.

moeder Wat dan?

veronica Vroeg mijn moeder.

moeder Ben je lesbisch?

vader Of ben je zwanger?

De ouders lachen.

veronica Nee, zei ik, ik heb een tatoeage

laten zetten.

Nu verwachtte ik een stilte.

Zoals de stilte die viel toen ik
een slecht cijfer had gehaald.

Alsof de ruimte die door de
stilte ontstond een beetje van
dat verdriet kon verzachten.

Zo'n stilte waarin je zelf iets kunt invullen omdat je ze zo goed kent, de mensen waarmee je je leven deelt. In die nanoseconde van stilte die ik had, waarvan ik niet wist dat het bij die ene nanoseconde zou blijven, was ik ervan overtuigd dat ze dachten –

moeder Jezus mina!

veronica Dat is iets wat mijn moeder altijd zei, Jezus mina. Vroeger dacht ik altijd dat mina een meisje was, maar dat was het niet, het was gewoon een vloek die ze zo nu en dan gebruikte, dus ik dacht dat zij dachten:

‘Jezus mina, waar hebben we het voor gedaan, die opvoeding’.

Dat was een lekker gevoel.

Ik zat in een achtbaan en ik was bijna bovenin, tak-tak-tak het ratelen van de wielen, de wind in mijn gezicht, armen omhoog, ik keek bij wijze van spreken nog even om mij heen om het hele Puberpretpark van bovenaf te bewonderen, de smaak van suikerspin in mijn mond en weet je wat mijn vader zei?

Weet je wat hij zei?

Je

gelooft

het

niet.

Hij zei:

vader Gaaf!! Waar zit-ie?

veronica De ogen van mijn moeder werden zo groot als haar borsten, mijn vader kwam half overeind waardoor er water op de grond klotste, het werd één grote bende daar in die gedateerde badkamer en mijn vader riep:

vader *tegen Moeder* Schat da's ook wat voor jou joh, waarom neem jij er ook niet één?

veronica En ik zag dat hij het meende. Ik zweer het je, als hij haar met de tandpasta had kunnen tatoeëren had hij het ter plekke gedaan.

moeder Wat voor een tatoeage zou ik nou moeten nemen??

veronica Waarop mijn vader zei:

vader Weet ik veel, een regenboogje ofzo, op je kont!

veronica Er klotste zoveel water over de rand dat de kaarsjes uitgingen, mijn moeder probeerde een vlammetje te redden maar stootte een glas wijn om.

De ouders komen uit bad, drogen zich af, ruimen op. Vader kijkt naar Veronica. Zij kijkt naar haar voeten.

vader Jeetje wat duurt dat lang, moet je poepen, lieverd?

geen antwoord

Vader gaat weer verder met opruimen. Veronica slikt een pil en kijkt het publiek aan.

8.

Drie hometrainers op wielen worden het podium opgereden. Vader doet een damespruijk op en een rugtas om, neemt plaats op een hometrainer. Ook Moeder zet een damespruijk op, doet een rugtas om en gaat op een hometrainer zitten. Veronica komt van de stoel af en neemt plaats op de derde hometrainer.

vader *met vrouwenstem* New Kids.

veronica Take That.

moeder Boyzone.

vader Robbie.

moeder Mr. Darcy.

veronica BLUR.

gegiechel

moeder Hitkrant.

vader Maandverband.

veronica Irritant.

vader Deodorant.

veronica Arrogant.

moeder *hand in haar kruis* Bij-de-hand.

Vader en Veronica houden hun benen stil, kijken Moeder afkeurend aan.

Zij schaamt zich en haalt haar hand weer weg. Het fietsen gaat door.

veronica Passoã.

vader Pisang Ambon.

moeder *nukvig* Apfelkorn.

vader Tegen mijn arm.

moeder In mijn nek.

veronica Op mijn mond.

va + m *kijken Veronica bewonderend aan*

Oehhhhhh

vader Casser la voix

moeder Casser la voix

veronica Casser la voix

allen CASSER LA VOIX

slappe lach

Ze fietsen door. Vanaf hier komt er langzaam een rode vlek op het scherm. Het begint als een mogelijk foutje, maar is op het laatst een grote waas

moeder *kort* Buh.

vader Buh.

veronica Buh.

vader Buh.

moeder Buh.

veronica Buh.

gegiechel

moeder Ben!

vader Ben.

moeder Ben!

vader Ben.
veronica Ben?
vader Ben jij!
moeder Ben jij?
vader Ben jij!
moeder Ben jij?
veronica Ik?
moeder Hèt!
vader Hèt
moeder Hèt!
vader Hèt
veronica Hèt?
vader HÈT!
moeder HÈT.
veronica Wat...?
vader *tegen Moeder* BEN jij!
moeder *tegen Vader* Ben jij?
vader *tegen Moeder* BEN jij!
moeder *tegen Vader* Ben jij?
va + m Ben jij het AL?
vader Hèt!
moeder Hèt?

Vader en Moeder worden bij Veronica weggereden terwijl ze de tekst herhalen:

vader *tegen Moeder* BEN jij!

moeder *tegen* Vader Ben jij?

vader *tegen* Moeder BEN jij!

moeder *tegen* Vader Ben jij?

va + m Ben jij het AL?

vader Hèt!

moeder Hèt?

Veronica fietst door.

Er komt een brandweerman op. Hij tilt Veronica van haar fiets. De fiets verdwijnt van het toneel. Zij laat zich dragen zoals in haar fantasie: als een prinses. Haar haren wapperen over zijn sterke arm. De brandweerman zet haar neer. Hij trekt behoedzaam haar broek naar beneden. Hij zet haar op de stoel.

Brandweerman af.

Geluid van plassen klinkt.

Veronica ontdekt iets in haar onderbroek. Schrikt. Rukt aan het toiletpapier totdat ze een grote prop heeft. Doet dat in haar onderbroek. Staat op, doet haar broek omhoog. Deze zit duidelijk ongemakkelijk. Trekt door.

GGGGG...

Het geluid van doortrekken gaat over in het geluid van applaus. Ineens is het feest. Champagne, confetti.

Broertje, de ouders (zonder pruik en rugtas), de brandweerman... iedereen komt op om haar te feliciteren.

9.

Moeder en Veronica zitten ieder op een stoel en vouwen de was op. Hun bewegingen zijn gelijk. Er vormen zich stapels gevouwen wasgoed.

moeder Mouw naar binnen.

veronica Lange kant flappen.

moeder Opvouwen in drieën.

veronica In drieën.

moeder Opvouwen in drieën.

veronica In drieën.

moeder Al het goede komt in drieën.

veronica Al het goede komt in drieën.

moeder In drieën.

veronica In drieën.

moeder Jij krijgt borstjes, hè?

veronica Ma-ham.

moeder Wanneer voelde je het voor het eerst?

veronica Tijdens de rekenles hoe moet ik deze opvouwen? *houdt iets omhoog*

moeder Punten naar binnen, dan oprollen.

stilte

moeder Mag ik kijken?

veronica Wat?

moeder Je borstjes?

veronica *van slag* Euh...

Moeder schuift dichterbij.

veronica *overdonderd* Okee.

Moeder trekt de hals van Veronica's ziekenhuishemd naar voren en gluurt naar binnen.

moeder Aha. Zo, zo.

Het duurt net iets te lang. Moeder schuift weer terug. Ze beginnen allebei weer met vouwen. Veronica schaamt zich.

stilte

moeder Mag ik voelen?

Moeder wacht het antwoord niet af en gaat weer naast Veronica zitten. Ze schuift haar hand onder het ziekenhuishemd van Veronica en voelt aan haar borsten. Ook dit duurt te lang, het is ongemakkelijk en intiem. Terwijl ze haar hand nog daar heeft:

moeder Ze zijn hard.

Kraakbeenachtig.

Moeder haalt haar hand weer weg en schuift weer naar haar eigen plek. Ze pakken allebei het vouwen weer op.

stilte

veronica Mag ik nu bij jou?

Het vouwen stopt weer. Moeder rommelt nu aan haar eigen T-shirt. Ze wil de hand van Veronica pakken, maar die trekt haar hand terug, alsof ze twijfelt. In plaats van haar hand te geven, buigt Veronica haar hoofd in de schoot van haar moeder, doet het T-shirt van Moeder

omhoog en vormt haar lippen rond haar (blote) borst.

In de innige omarming is het net alsof Moeder Veronica zoogt. Maar het kan ook een piëta zijn.

moeder Ik zal je vertellen.

Ik sorteer de handdoeken op kleur.

Ik sorteer ze op kleur in de kast.

Op kleur in de linnenkast.

Ik sorteer ze ook op leeftijd.

De oude handdoeken gaan bij de oude.

Verwassen handdoeken, die pillen en pluizen bij de randen.

Handdoeken met vlekken

door mislukte haarkleuringen

of bebloede kinderknieën.

Die stop ik allemaal op één stapel.

Ernaast de nieuwe handdoeken

gespaard met zegels van de benzinepomp.

De goede handdoeken.

De zondagse handdoeken.

Die zijn eigenlijk voor de gasten.

Handdoeken dik en donzig.

Handdoeken die je op een logeer-

bed zou leggen

met een chocolaatje en een washand

op een schone kussensloop.

De nieuwe handdoeken zijn gemakkelijk, Veronica.

Vouw ze over de lengte naar binnen
dan in drieën.

Ze zijn wit.

Wit.

10.

Vader komt op van links, rent in slow-motion naar rechts.

vader *ritmisch en ernstig*

Door-lo-pen-de reis-ver-ze-ke-ring.

Door-lo-pen-de reis-ver-ze-ke-ring.

Door-lo-pen-de reis-ver-ze-ke-ring.

Door-lo-pen-de reis-ver-ze-ke-ring.

Hij blijft dit herhalen.

*Moeder komt ook op van links, rent in slow-motion haar man achterna,
valt in, als bij een canon:*

moeder *gehaast*

Spaanse sloffen.

Spaanse sloffen.

Spaanse sloffen.

Spaanse sloffen.

Zij blijft dit herhalen, in een sneller ritme dan Vader.

Veronica komt op van rechts, rent in slow-motion naar links, valt in:

veronica *stellig*

Pin-da-kaas-met-ha-gel-slag.

Pin-da-kaas-met-ha-gel-slag.

Pin-da-kaas-met-ha-gel-slag.

Pin-da-kaas-met-ha-gel-slag.

Zij blijft dit herhalen.

Broertje komt op van rechts, rent in slow-motion Veronica achterna, valt in:

broertje *guitig*

Opel Kadett!

Opel Kadett!

Opel Kadett!

Opel Kadett!

Hij blijft dit herhalen.

Iedereen beweegt zich naar het midden van het podium. Alle klanken tezamen klinken als een logische kakofonie.

De ouders komen tegenover de kinderen te staan.

Iedereen stopt tegelijk.

Ze vormen een kring met de armen over elkaars schouders. Ze draaien rond en rond en rond.

Eerst zonder geluid, daarna roept ieder zijn eigen zin. Harder en harder. Vrolijkheid alom.

De kring valt uiteen.

Ieder vervolgt weer zijn of haar eigen weg: de ouders naar rechts, de kinderen naar links.

*Ze zeggen weer hun eigen zin,
maar zachter.*

Allen gaan af, behalve Broertje.

11.

broertje 's Nachts droom ik veel, echt heel veel en misschien heeft het allemaal wel betekenis, dat weet ik niet, ik bedoel, ik ben geen dromenuitlegger maar –

Weet je, ik sluip vaak de kamer van mijn zus binnen als ze huiswerk zit te maken, ik laat haar dan schrikken, zij begint te slaan en ik kan alleen maar lachen, totdat ook zij in lachen uitbarst en zegt: 'Doe dit niet nog een keer' maar we weten allebei dat het volgende week gewoon weer gebeurt.

Maar goed, mijn droom dus.

De droom gaat over mijn ouderlijk huis, òns ouderlijk huis, waar we samen slapen, niet samen in één bed natuurlijk maar zij op zolder en ik een etage lager –

Dat huis hè, dat huis, dat huis kennen wij van boven tot onder, ieder hoekje, ieder kiertje is van ons, we weten dat het zolderraam lekt en dat je in het trapgat ontzettend goed kan hangen en je lichaam heen en weer kan zwaaien, ik weet dat mijn zus dan fantaseert dat ze een

turnkampioene is, ze doet het ook als ik niet kijk maar ik weet het gewoon.

We kennen elkaars kamers, zij weet waar ik mijn chocoladekonijn bewaar, dat ik niet opeet omdat ik het zielig vind en op een dag zie ik dat het konijn nog steeds in mijn la ligt, alleen zijn de oren weg.

Als wraak heb ik onder haar bureau een kneedbom geplakt: wat klei met een rietje erin en draadjes naar de zijkant, een bom die ieder moment kan afgaan.

Ik ben eigenlijk altijd tien jaar.

In mijn herinnering, in haar herinnering.

Dus ook in deze droom ben ik zo jong en ik zie eigenlijk alles wat mijn zus meemaakt. Ik zie dat mijn zus wakker wordt van een hard geluid.

Het komt van buiten.

Ze staat op, loopt naar het raam en ziet dat de lucht een vreemde kleur heeft, het geluid dat uit de lucht lijkt te komen is hard, als van een misthoorn.

Mijn zus rent naar mijn kamer, want ineens zijn we geen broer en zus meer die elkaar pesten, ineens is het feit dat zij op zolder slaapt terecht. 'Wakker worden,' zegt ze, 'we moeten gaan.' En terwijl ik mijn ogen uitwrijf zie ik hoe ze mijn rugtas pakt, wat speelgoed erin stopt en een schone onderbroek.

Beneden zien we door het keukenraam dat de straat vol is met mensen die vluchten. We rennen naar de voordeur – met het gordijn dat altijd naar beneden valt – en we staan buiten.

We zien een auto met daarin onze ouders.

‘Pak nog maar wat spullen,’ zegt mama, ‘we zullen nog wel een tijd op reis zijn.’

Mijn zus verdwijnt weer naar binnen om spullen te pakken, maar op de een of andere manier blijft ze steken op haar kamer. Misschien valt ze wel in slaap, of houdt iemand haar daar vast, ik weet het niet –

Weet je, mijn ouders vinden het te dreigend worden, die gekke lucht en dat kabaal buiten.

Dus komt mama met een papiertje.

Ze zegt tegen mij: ‘Schrijf er maar wat onder,’ wat ik doe, wat had ik anders moeten doen, mijn handschrift is heel lelijk, hanenpoten noemt mijn juffrouw ze, ik teken er ook een poppetje bij, met een traan die in een plasje valt.

Ik denk aan haar hoe ze schrikt en lacht als ik haar kamer binnensluip en ik begin te huilen want ik blijf maar denken aan die bom die ik onder haar bureau heb geplakt.

Ik hoop maar niet dat ik per ongeluk de draadjes goed heb aangesloten want dat was helemaal niet mijn bedoeling, om er een echte bom van te maken.

Het is een neppe, echt waar.

Een neppe.

Dan rent mijn zus naar beneden, naar buiten, naar ons, maar de auto is weg. Ze loopt terug naar de woonkamer en daar is niemand, geen vader, geen moeder, geen broertje.

Er ligt een briefje.

Dat we alvast vertrokken zijn.

12.

Veronica staat op en hangt de was op. Het zijn besmeurde lakens. Het bed is verborgen achter het wasgoed, door het gebruik van een lamp nog als een schaduw te zien. We zien dat Veronica achter de lakens verdwijnt en in bed gaat liggen. Gedurende de rest van de scène is zij niet te zien, wel te horen. De ouders komen op. Gaan voor de was staan.

moeder Weet je nog van die keer.

vader Dat ze als kind de was op had gehangen.

moeder Ze kon er maar net bij.

vader Een voor een.

moeder Alle was, van de hele familie.

vader Laat me raden.

moeder Ik zag het toen ik boven kwam.

vader Oei.

moeder Mijn trui van angorawol.

vader Compleet verkreukeld.

moeder Jouw nette broek.

vader Zat zelfs nog binnenstebuiten.

moeder Dus ik riep haar bij mij.

vader *vrouwenstem* Lieverd, kom eens?

moeder Ze zei:

veronica *vanachter de lakens* Ja, mama?

moeder Ik zei: blij voortaan met je tengels van mijn wasgoed af.

vader Echt?

moeder Nee dat dacht ik.

vader Oh dat dacht je.

moeder Iets denken is iets anders dan iets doen.

vader Wat zei je dan echt?

moeder Ik zei:

vader *vrouwenstem* Dat is lief van jou. Laat mama dat voortaan maar doen hoor.

moeder Niet wetende dat –

va + m Ons kind – *kijken allebei richting het laken*
stilte

vader Tussen de regels door kon lezen.

moeder Eén wenkbrauw.

vader De hoogte van je stem.

moeder De manier waarop ik de wasmand oppakte.

vader Of een knijper openkneep.

va + m Was voldoende.

vader Lekker pedagogisch verantwoord.

moeder Noem het in godsnaam niet pedagogisch verantwoord!

vader Dat zeg ik, dat was het niét.

moeder Alsof jij geen fouten maakte.

Met je buien en je dingen en je patat niet met je handen mogen eten.

vader Patat eet je met mes en vork.

moeder Met je handen.

vader Mes en vork.

moeder Handen.

vader Mes en vork.

stilte

vader Ik had een keer ruzie met jou.

moeder Met mij?

vader Met jou, en –

va + m Onze dochter –

vader Zat op de trap, met haar staarten en roze rok.

moeder Die had ik voor haar gemaakt.

vader Ze riep:

veronica *achter het laken* HOU OP! Ik loop weg hoor!

moeder Deed ze niet natuurlijk.

vader Nou...

moeder Wèl?

vader Ik heb haar buiten gezet.

Sleutel door de brievenbus gepropt.

Als je wilt gaan, dan ga je toch?

moeder Ze was zeven jaar oud wat kan een kind van zeven jaar nou beslissen.

vader Ze zèi het toch?

moeder Iets zeggen is iets anders dan iets doen.

vader Dat is waar.

moeder En toen?

vader Ik heb haar weer naar binnengehaald en wat te drinken gegeven.

moeder Goed zo.

vader Warme chocolademelk.

veronica Met slagroom.

vader Met slagroom.

moeder Goed zo.

vader Denk je?

moeder Ik weet het niet.

stilte

veronica Is er iets?

vader Is er iets?

moeder Niets, niets...

Vader en Moeder beginnen de vuile was af te halen. Het laken voor het bed blijft als enige hangen.

veronica Er is iets.

vader Ik merk het toch.

moeder Wat doe je raar.

vader Dat doe je nou altijd.

stilte

veronica Eenmaal thuis schopte ik mijn gympen uit.

De ouders praten tegen het publiek:

moeder Je gympen laten slingeren –

vader Heeft een bepaalde arrogante nonchalance.

veronica Dat is wat je doet als je jong bent.

vader Je zorgt voor –

moeder Een eigen plek.

veronica Mijn plek.

vader Mijn plek.

moeder Mijn plek.

broertje *off stage* Mijn plek.

stilte

veronica Ik had het beter niet kunnen doen.

vader Ik waarschuw één keer.

moeder Eén keer en niet weer.

Veronica rammelt met pillen die vervolgens over het podium rollen.

Bij de volgende opsomming 'telt' Broertje alle beschuldigingen op zijn vingers.

Van de boenwas. Van de Nivea. Van het uitzicht. Van Sonja Barend.
Van de naaimachine. Van dokter Jan. Van zuster Ingrid. Van de wasverzachter. Van de stroopwafels. Van het regenpak. Van de badslippers. Van de tijd. Van de homoseksuelen. Van de boerenkool. Van de beautycase. Van de supermarkt. Van de supermarktzegeltjes. Van Harmen Siezen. Van het tafelzeil. Van de Roosvicee. Van de boeven. Van de potpourri. Van Studio Sport. Van de rode wijn. Van de Amsterdammers. Van de fruitschaal. Van het theelichtje. Van God. Van de aardappelton. Van de personal computer. Van de disco. Van het konijn. Van de paus. Van de havermout. Van de storm. Van de krant. Van het fluitenkruid. Van de stropdashouder. Van de ontbijtkoek. Van de regen. Van het badzout. Van de achterdeur. Van de melk. Van het gourmetstel. Van de Duitsers. Van de aansprakelijkheidsverzekering. Van de brandweer.

Ze kijken elkaar aan.

Van de brandweerman.

14.

De ouders staan bij een open kartonnen doos.

moeder Ik moest om tien uur thuis zijn.

vader Wat is dat nou voor een tijd, tien uur.

moeder Ik mocht er alleen heen omdat mijn buurjongen ook meeding.

vader Hoe noemden we hem ook al weer.

moeder Hennessey, omdat hij altijd van die cognac dronk weet je nog.

vader Jajaja da's waar.

moeder Ik wist mij geen houding te geven.

vader Je was zestien jaar.

moeder Ik droeg een blouse van mijn zus.

vader Die rode.

moeder Toen zag jij mij.

vader Het eerste wat ik van je zag, was je achterkant.

moeder Mijn achterkant.

vader Ja, zo: *schetst een vrouwencontour in de lucht*

moeder En hoe zag *schetst een vrouwencontour in de lucht* eruit?

vader Ik werd verliefd op je achterkant.

moeder Hoe kan je nou verliefd worden op iemands achterkant.

stilte

moeder Twee maanden later belde je mij.

vader Je vader nam op.

moeder *mannenstem* Keukenkamp.

vader Toen kreeg ik jou.

moeder En je zei:

vader Ik kan een huis huren.

moeder Maar dan moeten we wel trouwen.

vader Jij ging toen zitten.

moeder Hoe weet je dat nou, je was er toch niet bij.

vader Jij ging zitten en je moeder vroeg: ‘Gaat het?’

moeder Ik begon te huilen.

vader Van schrik begon je te huilen.

moeder Heb ik toen eigenlijk ja gezegd.

vader Weet ik niet meer.

stilte

vader Een week later stonden mijn ouders bij jouw ouders op de stoep.

moeder Borrelnootjes en glaasjes Caballero-sigaretten.

vader We kregen toestemming van de koningin om te trouwen.

moeder Tijdens het epilieren trok mijn zus een hele hap uit mijn
wenkbrauw.

vader De fotograaf was te laat.

stilte

moeder Heb ik toen eigenlijk ja gezegd.

vader Weet ik niet meer.

*Een rood licht gaat aan en schijnt in de kartonnen doos. De ouders
kijken er liefdevol in. Ze richten zich weer tot het publiek.*

moeder *vrolijk* Jong en oud beleven een hoop plezier aan het opgroeien van kuikens.

vader Geef ze wel een rustige plek in schuur of huis.

moeder Kuikens die uit de broedmachine komen, hebben de eerste tijd –

va + m Zes weken warmte nodig.

moeder Dit is met een warme lamp te bereiken.

vader Rode warmtelampen hebben de voorkeur. Witte lampen kunnen het pikken bevorderen.

va + m En dat willen we niet.

moeder Let op: Hou het vrij van tocht, vocht en katten.

Doe water in ondiepe bakjes om verdrinking te voorkomen –

vader Of bied het drinkwater aan in een speciaal flesje voor kuikentjes.

moeder Stel de hoogte van de lamp goed in en hou een temperatuur van vijfendertig graden aan –

vader Elke week aflopend met twee graden.

Er moeten voldoende veertjes op de kuikens zijn gegroeid.

moeder Neem geleidelijk de warmte weg –

Vader gaat af. Moeder kijkt hem verstrooid na.

moeder Neem dus geleidelijk de warmte weg.

Bekijk de kuikens dagelijks. Er blijft nog weleens ontlasting aan hun kontje hangen. Dit moet je met de grootst mogelijke voorzichtigheid verwijderen. Gebruik hiervoor warm water, een zacht doekje en een plantenspuit of spuitbusje.

Vader komt op met een brandblusser. Hij zet deze op tafel. Ze kijken ernaar.

stilte

vader *weer tot het publiek* Gebruik een spuitbusje maar pas op dat je het kuiken niet doorweekt.

De ouders kijken weer naar de brandblusser. Moeder pakt de blusser en richt deze op de doos.

vader Wacht!

moeder Wat is er?

vader *pakt de doos, luistert, schudt* Ik denk dat we al...

Ik denk dat we al te laat zijn.

moeder Bel de brandweer.

De Brandweerman komt op.

brandweerman Kan ik helpen?

vader Er is iets met – *gebaart naar de doos*

De Brandweerman loopt naar de doos. Moeder houdt hem tegen.

moeder Wacht! Ik weet het al.

Moeder tilt de blusser omhoog.

Laat de blusser vallen op de doos. Slaat met de blusser de

doos volledig kapot.

stilte

moeder *tot de Brandweerman*

Wat doe je nou?

vader *tot de Brandweerman*

Ja, wat doe je nou?

brandweerman Wat? Ik –

va + m*tot de Brandweerman*

Jouw schuld!

15.

va + m *opgewekt*

Op een boerderij is men opgewekt en blij

Liggen zeven gele kuikens op

een rij

De hond ligt in zijn hok

De haan zit op zijn stok

De kat heeft nieuwe poezen

En ligt heel luid te soezen

Kwaak – kwaak

Dag Plons, gekke kikker

Vertel ons eens heel gauw

Wat er vandaag gebeurde

We wachten... nu op JOU!

Ze wijzen naar de Brandweerman.

brandweerman *schudt nee* Jullie!

Bij het volgende stukje worden de doorgestreepte woorden door Broertje gecensureerd met het geluid van een piep. De piep is vaak te laat, waardoor het woord toch te horen is. De ouders zijn uitgelaten.

va + m Op een boerderij is een ~~penistrekkerij~~

Liggen zeven ~~hoertjes~~ netjes op een rij

De hond ~~berijdt~~ zijn hok

De haan ~~verkracht~~ zijn stok

De kat ligt in de keuken

De tafelpoot te ~~neuken~~

Kwaak – kwaak

Dag Plons, geile ~~flikker~~

Vertel ons eens heel gauw

Wat er vandaag gebeurde

We wachten... nu op JOU!

*Ze wijzen weer naar de Brandweerman. Hij gaat af, terwijl zij herhalen,
als een plaat die blijft steken:*

va + m We wachten... nu op JOU!

We wachten... nu op JOU!

We wachten... nu op JOU!

16.

Spelshow-setting. De kartonnen doos wordt vervangen door een gouden doos met een strik erom. Een flitsende begintune klinkt. De Brandweerman presenteert de quiz, samen met Veronica. Zij lezen van kaartjes die ze zo nu en dan zwierig achter zich weggoeien. Als er staat 'applaus' of 'gelach' komt dit van een opgenomen geluidsband, bediend door Broertje.

veronica Voor de eerste keer op de
Nederlandse televisie.

brandweerman De allergrootste geldprijs.

veronica Van TIEN miljoen euro.

brandweerman Zonder trucs, zonder valkuilen.

veronica De kandidaat gaat de studio
verlaten met véél geld.

brandweerman Tenminste.

veronica Als diegene zijn of haar
zenuwen in bedwang kan
houden.

brandweerman Leef mee.

veronica Speel mee.

brandweerman En huiver.

veronica Applaus voor onze kandidaten
van vanavond.

brandweerman Deeeeeeee ouderrrrssss.

De ouders komen op. Applaus.

Ze zwaaien naar het publiek.

veronica De ouders: komen uit

Waddinxveen, zij draagt

Spaanse sloffen en hij heeft

een doorlopende reisverzeke-

ring.

brandweerman Dat is een hele mond vol.

gelach

veronica Hoe gaat het met jullie?

vader *zelfverzekerd* Goed!

brandweerman Je stond vanmorgen op.

veronica En je dacht – *klakt met tong*

moeder We gáán ervoor.

brandweerman Is dat het gevoel?

vader We proberen zo ver mogelijk

te komen natuurlijk.

veronica Ben je relaxed?

moeder Nee, maarre... *gelach*

brandweerman Alle schijn bedriegt.

veronica Vader, moeder.

brandweerman Maak je geen zorgen.

veronica Komt allemaal goed.

brandweerman Daar gaan we.

veronica Let op.

stilte

brandweerman Ik ken een mop.

veronica Moet dat nu?

brandweerman Hij is leuk.

veronica Moet dat nu?

brandweerman Een man gaat naar een

carnavalsfeest. Hij komt

binnen en de gastvrouw zegt:

veronica *gelijk in haar rol*

‘Wat heb jij nou aan??’

Je draagt alleen een GLAZEN

POTJE om je penis!’

brandweerman Dus ze zegt:

veronica ‘Wat moet jij voorstellen???’

brandweerman En hij zegt, hij zegt:

‘Lieve schat, ik ben een

BRANDWEERMAN!’ *gelach*

stilte

vader Ik snap hem niet.

moeder Ik ook niet.

veronica Ze snappen ’m niet.

brandweerman Neeneenee ik was ook nog
niet klaar. Dus die man heeft
een glazen potje om z'n penis
en hij moet een brandweer-
man voorstellen. Dus die
vrouw zegt:

veronica 'Maar je draagt alleen een
glazen potje!'

brandweerman 'Precies!' zegt de man.

'In geval van nood, breek het
glas, trek aan de hendel en ik
kom zo snel als ik kan!'

*Gelach, applaus, tune van de
ouders zich lichtelijk onge-
makkelijk voelen.*

spelshow klinkt terwijl de

veronica Goed! Ouders! Genoeg
gelachen! Zijn jullie er klaar
voor?

Daar gaan we dan met de
eerste vraag!

op het scherm verschijnt:

Wanneer is de opvoeding geslaagd?

- a. Bij overbescherming
- b. Bij onderbescherming
- c. Bij een lang en gelukkig leven

d. Bij een overdosis pillen

veronica *leest voor* Wanneer is de
opvoeding geslaagd?

brandweerman Is dat A.

Bij overbescherming.

veronica Is dat B.

Bij onderbescherming.

brandweerman Is dat C.

Bij een lang en gelukkig leven.

veronica Of is dat D.

Bij een overdosis pillen.

brandweerman Dàt is de vraag.

veronica En let wel –

vader De vraag voor tien-mil-joen-
euro!

*Spannend muziekje met een
hartslag, het licht gaat uit,
een spot gaat aan.*

brandweerman Denk goed na, ouders.

veronica No guts, no glory.

brandweerman Is deze vraag jullie weleens
eerder gesteld?

vader Poeh... niet dat ik weet.

veronica Heb je enig idee?

vader Nee... 't is wel een pittige
hoor.

brandweerman Heb je hulp nodig?

moeder Ik ga iemand bellen.

veronica Ze wil iemand bellen.

geluid van telefoontoetsen

brandweerman Oh, we hebben iemand aan
de lijn. Hallo?

broertje *neemt op* Hallo?

vader Dag.

broertje Hoi.

moeder Hee luister 'ns –

brandweerman De tijd gaat... nu in.

moeder Okee we hebben maar heel
kort...

De vraag is: wanneer is de
opvoeding geslaagd?

stilte

broertje Wat is dat, opvoeding?

vader De antwoorden zijn:

bij overbescherming,

bij onderbescherming,

bij een lang en gelukkig leven

of bij een overdosis pillen.

broertje Ik weet het niet.

moeder Die met overbescherming
lijkt mij wel wat.

broertje Overbescherming? *gelach*

vader Of die met die onderbescher-
ming.

broertje Onderbescherming? *gelach*

veronica Jullie hebben nog twintig
seconden.

moeder Wat denk jij?

broertje Mag ik nu televisiekijken?

vader Dacht ik al.

moeder Als je verstandig bent –

brandweerman Elf seconden.

veronica Tien miljoen!

moeder Wat denk jij?

vader Het is A.

brandweerman Negen.

broertje Het is het één.

brandweerman Acht.

moeder Het is B!

broertje Of het ander.

veronica Schiet op jongens!

vader Of D.

broertje Wacht ik weet het.

brandweerman Zes.

vader Echt?

brandweerman Vier.

broertje Ik denk het.

moeder Zeg het.

brandweerman Twee.

va + m ZEG HET!

veronica Ik heb NU een antwoord

nodig!

broertje Eh...

stilte

vader Antwoord C.

Ik zeg antwoord C!

moeder Ja! Een lang en gelukkig

leven!

stilte

brandweerman Wij vullen antwoord C in.

veronica Als het antwoord goed is,

gaan jullie naar huis met heel

veel geld.

Optie C op het scherm knippert

en wordt groen.

veronica Dat betekent dat de ouders

uit Waddinxveen in het bezit

zijn van tien miljoen eurooo!

Applaus, de tune klinkt weer.

*Men loopt naar de tafel met de
gouden doos. Het licht wordt
gedimd.*

brandweerman Voordat jullie je prijs in
ontvangst gaan nemen –

veronica Bedanken wij natuurlijk
eerst de hulplijn. Hallo?

broertje *staat naast haar* Hee.

veronica Hee.

Hou je taai.

Ze omarmen elkaar.

Broertje af

brandweerman Het is tijd voor jullie grote
prijs!

*Applaus, de ouders zijn
dolblij. Veronica tilt de deksel
van de gouden doos op. Uit de
doos komt licht. Het schijnt op
de gezichten. De inhoud
verwart de ouders.*

brandweerman Mooi hè.

veronica Kijk dan.

brandweerman Wàt een prijs.

Veronica pakt iets uit de doos.

*Het blijkt het potje pillen te
zijn.*

veronica Het was een hele mooie dag,

lieve vader, lieve moeder.

Weet je nog hoe je vanmorgen

opstond en een boterham met

hagelslag hebt gegeten?

Vader en Moeder kijken elkaar aan, knikken.

veronica Weet je nog dat je toen iets

heel knaps hebt gedaan?

Weet je nog wat dat was?

vader Ik denk dat –

moeder We hebben zelf –

veronica JUIST: de opvoeding!

Dat ging van overbe –

moeder Scherming.

veronica Naar onderbe –

vader Scherming.

moeder *lacht* Inderdaad, heel goed. En weet je wat jullie oudste kind toen
deed? Mmm?

*De ouders kijken elkaar aan, schudden hun hoofd. Veronica neemt de
pillen in.*

stilte

vader Jeetje wat duurt dat lang, moet je poepen, lieverd?

stilte

Veronica wankelt, zakt in elkaar.

Moeder knielt naast haar.

moeder Veronica? VERONICA?

vader Wat?

moeder *pakt haar vast* Lieverd hoor je mij?

vader Wat is er aan de hand?

moeder *tot Vader* Sta daar niet zo! Doe iets!

vader *tot de Brandweerman* Heb jij dit gedaan??

De Brandweerman doet de deksel op de doos, neemt deze mee en gaat af. Vader wil hem achternagaan maar moeder houdt hem tegen.

moeder Niet doen!

vader Heb jij dit gedaan? HÈ? KOM HIER!

moeder HOU OP!

vader *tot haar* Het is vast een Belg.

richting de Brandweerman BELG!!!

moeder DAT! HELPT! NIET!

vader Als ik 'm in m'n handen krijg –

moeder Ik krijg haar niet wakker! *huilt*

vader *knielt naast Moeder* Hoe kan dat nou? VERONICA!

moeder Je moet hulp halen!

vader Ik ga hulp halen. *wil opstaan*

moeder *houdt hem weer tegen* NEE! Hier blijven! Help me dan!

Vader schudt Veronica door elkaar.

vader VERONICA! Het zijn de pillen, de pillen zijn het.

moeder Ze is dood... begrijp dat dan.

vader VERONICA!

Moeder neemt Veronica in haar armen.

moeder Veronica, wakker worden, meisje.

Ik zal je vertellen van de was en van de lakens. Weet je nog?

vader Is het echt?

moeder Weet je nog, lieverd? Mouw naar binnen –

vader Ik heb het koud.

moeder Lange kant flappen –

vader Shhhhh.

moeder Opvouwen in drieën –

Samen houden ze haar vast.

va + m Al het goede komt in drieën.

vader Het kan niet. We hebben zo ons best gedaan.

moeder Misschien wel teveel, lieverd.

Misschien wel teveel.

Bronvermelding:

Scène 15, eerste alinea: begintune kinderserie *Plons de Kikker*, BRT, België

Met veel dank aan Judith de Rijke, Karen Albers en Kasper Kapteijn

Esther van der Krol (Leidschendam, 1978) werkte jarenlang als leerkracht in het basis-
onderwijs. Ze besloot in 2015 het roer om te gooien en zich volledig op het schrijven te richten en volgde de deeltijdstudie aan de Schrijversvakschool Amsterdam, waar zij zich specialiseerde in het schrijven voor toneel. Verschillende scènes uit deze tekst wonnen al prijzen: scène 4 won onder de titel *Belgisch* de vakjuryprijs van de Editio Debutantenschrijfwedstrijd 2017 en scène 11 kwam onder de titel *Kneedbom* op de shortlist van de schrijfwedstrijd van het International Literature Festival Utrecht (ILFU) 2017 en werd gepubliceerd in de bundel *Niemand Anders*, een uitgave van Het Literatuurhuis.

www.esthervanderkrol.nl